

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.148/2016/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. május hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálati visszaélés büntette miatt ... I. r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. szeptember hó 29. napján kihirdetett 42(II).Kb.1639/2015. számú ítéletét - ... I. r. és ... II. r. vádlottak tekintetében - helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 29. napján kihirdetett 42(II).Kb.1639/2015. számú ítéletével ... I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálati visszaélés büntetében /Btk. 441. § (1) bekezdés/, ezért 150 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. ... II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett szolgálati visszaélés büntetében /Btk. 441. § (1) bekezdés/, ezért 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítélet ellen a tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére eltérő minősítés és a pénzbüntetés súlyosítása érdekében. A vádlottak és védőik elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyész csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben kifejtette azon álláspontját, hogy mind az I.r., mind a II.r. vádlottak hivatalos személynek tekintendők. Az I.r. vádlott közhatalmi jellegéből fakadó hivatali kötelességét, így a 18/2011.(IX.23.) ORFK Utasítás 27. pontját szegte meg, amikor a Robotzsaru Neo Integrált Ügyviteli Ügyfeldolgozó és Elektronikus Iratkezelő Rendszer adatait lekérte, majd azt - jogtalan előnyszerzési céllal - a II.r. vádlottnak kiadta. Ezért az I.r. vádlott magatartása nem a Btk.441.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati visszaélés büntetének, hanem a Btk.305.§ c.) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetének minősül, és a II.r. vádlott ezen bűncselekmény felbujtói alakzatát követte el. Hivatkozott arra is, hogy eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki a bíróság. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg az elsőfokú ítéletet, a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontja alapján a tényállást helyesbítse, a vádlottak bűnösségét a Btk.305.§ c.) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében mondja ki és mindkét vádlott vonatkozásában

magasabb napi tételszámot, valamint magasabb napi tételnek megfelelő összegű pénzbüntetést szabjon ki.

Az I.r. vádlott védője csatolta fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben részletesen kifejtette azon álláspontját, hogy az ítélet részben iratellenes, részben a helyesen feltárt tényekből helytelen következtetéseken alapuló mérlegelésen alapszik. Kifejtette, hogy az I.r. vádlott nem az 59/2008. (OT.31) ORFK Utasítás 306. pontját szegte meg, mert ez az utasítás nem a Robotzsaru rendszert szabályozza, ugyanakkor a Robotzsaru rendszer használatára vonatkozó - az ügyész által is hivatkozott - 18/2011. (IX.23.) ORFK Utasítás rendelkezéseinek az I.r. vádlott eljárása mindenben megfelelt. Utalt arra is, hogy azon ítéleti ténymegállapítás, mely szerint a megtekintett iratok tartalmáról az I.r. vádlott telefonon tájékoztatta a II.r. vádlottat, a bíróság által a bizonyítékok közül kizárt titkos információgyűjtés alapján lenne csak megállapítható. Hivatkozott arra is, hogy a II.r. vádlott tudomására hozott belső levelezés tartalma alkalmatlan lett volna arra, hogy a perre bármilyen kihatással legyen és nem is befolyásolhatta a munkaügyi per kimenetelét. Ezért védence felmentését indítványozta, mivel az I.r. vádlott nem követett el bűncselekményt, amikor a munkaköréhez tartozó kérdésben a hozzáférési jogosultságát nem túllépve nyitotta meg a vádbeli dokumentumot és tájékoztatta a II.r. vádlottat arról, amit a II.r. vádlott a tanútól már úgyis tudott.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1058/2016/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését módosítva, azt a kiszabott pénzbüntetések súlyosítása érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a történeti tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Indokolási kötelezettségének eleget tett, ezért a vádlottak és védőik által bejelentett, a mérlegelésen alapuló megalapozott tényállást a felmentés érdekében támadó fellebbezések nem vezethetnek eredményre. Kifejtette, hogy a bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette a cselekményüket szolgálati visszaélés büntettének, amelyet a II.r. vádlott felbujtóként valósított meg. Utalt a következetes bírósági gyakorlatra, amely alapján hivatali visszaélés büntettének megállapítására csak a kívülállókkal nem szolgálati viszonyban álló személyekkel szemben, hivatalos személyként történt cselekvés adhat alapot. A szolgálaton kívül, hivatali személyi minőséggel összefüggésbe nem hozható módon, magán érintkezés kapcsán megvalósuló magatartás nem minősíthető hivatali cselekményként (BH2003.144., 1998.336., 1979.9., 2004.493.). Ugyanakkor kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanácsa a büntetés kiszabása során nem értékelte megfelelően az I.r. vádlott kedvező jövedelmi és vagyoni viszonyait, míg a II.r. vádlott esetében azt a súlyosító körülményt, hogy felfüggesztett börtönbüntetés próbaideje alatt követte el a terhére rótt cselekményt, ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg, és az I.r. vádlottal szemben az egynapi tételnek megfelelő összeget, míg a II.r. vádlottal szemben a napi tételek számát emelje fel. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője perbeszédében fenntartotta fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtetteket és annak alapján elsődlegesen védence felmentésére tett indítványt, másodlagosan pedig - a további időmúlásra figyelemmel - az ügyészi indítvány elutasítását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen a II.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette azon álláspontját, hogy a jogtalan előnyszerzési célzat hiányzik, mert semmiféle előnyre nem volt alkalmas az irat. Utalt arra is, hogy hiányzik a II.r. vádlott részéről a felbujtói magatartás, hiszen arra kérte a I.r. vádlottat, hogy az ügyére vonatkozó jogszabályokat nézze meg neki. Végül hivatkozott arra, hogy a titkos információgyűjtés kirekesztésével semmi nem támasztja alá, hogy az ominózus irat kinyomtatásra és átadásra került. Ezért elsődlegesen felmentésre tett indítványt, másodlagosan a kiszabott pénzbüntetés enyhítését kérte.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt, hiszen felhatalmazás, szakterületre vonatkozó utasítás és a munkaköri leírás szerint nézte meg az adatot. Nem hozott a II.r. vádlott tudomására olyan adatot, amit a II.r. vádlott ne tudott volna. Egyekben csatlakozott a védőjéhez.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán kiemelte, hogy nem követett el bűncselekményt, nem ez volt a szándéka. Csatlakozott védőjéhez.

A vádlottak, illetve védők, továbbá a katonai ügyész által bejelentett ellentétes irányú fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Törvényesen állapította meg végzéssel a Be.270.§ (1) bekezdése szerint, hogy a cselekmény vádtól eltérően minősülhet, és a Be.287.§ (3) és (4) bekezdései alapján a tanács összetételében bekövetkezett változás miatt törvényesen ismételte meg a tárgyalást. Törvényesen zárta ki a titkos információgyűjtés eredményét is a bizonyítékok köréből. Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Az I.r. vádlott a nyomozás során és a tárgyaláson is tagadta bűnösségét, de ténybeli feltáró vallomást tett. Ugyanakkor védekezése szerint csak megerősítette azt, amit a II.r. vádlott már tudott és a kérdéses irat tartalmát saját jogkörében eljárva a belső szabályzóknak megfelelő megismerhette. A II.r. vádlott a nyomozás során nem tett vallomást, a tárgyaláson tagadta bűnösségét és érdemi védekezést terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság ellenőrizte a vádlottak védekezését. Ebben a körben ismertette az I.r. vádlott nyomozati szakban tett vallomását, kihallgatta ... tanút, továbbá ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálatának átiratát. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 7. oldalának közepétől 8. oldalának közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlottak védekezését. Mindezek alapján marasztaló ítéleti tényállást állapított meg ítélete 2. oldal utolsó bekezdésétől 4. oldal 2. bekezdéséig.

Az előzőekre figyelemmel tehát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlottak és védők felmentésre irányuló fellebbezései nem megalapozottak.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, vagy a fellebbezésben új tényt állítanak, vagy új bizonyítékokra hivatkoznak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védők és a vádlottak a fellebbezésükben új tényre, vagy új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Az I.r. vádlott védője által nem nevesített megalapozatlansági okra való hivatkozás nem alapos. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács részletes bizonyítási eljárás lefolytatását követően a logika szabályainak megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat, megfelelő terjedelemben indokolta álláspontját. A Robotzsaru Neo rendszerben végrehajtott lekérdezések dokumentációja és a híváslisták adatai, valamint a Humánigazgatási Szolgálat átiratában foglaltak egybevetésével jutott arra a következtetésre, hogy az I.r. vádlott a II.r. vádlott kérésére szolgálati beosztásával visszaélve, azért, hogy az általa is tudottan a munkáltató és a II.r. vádlott között folyó munkaügyi perben a II.r. vádlottat segítse, őt a

munkáltató szándékairól tájékoztassa, tekintette meg a Humánigazgatási Szolgálat és a Gazdasági Igazgatóság közötti átíratot, mivel ez szolgálati feladataihoz nem tartozott és erre az illetékes vezető sem hatalmazta fel. Ezért a vádlottaknak, illetve a védőknek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezése a Be. 352. § (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, helyes az általuk elkövetett cselekmény jogi minősítése is.

... I. r. vádlott ugyanis nem hivatali eljárása során, nem közhatalmi jogosultságait gyakorolva, hanem ismerős rendőrtársának magánjellegű kérése alapján élt vissza a szolgálati beosztása adta lehetőséggel, jogtalan előnyt szerezve a II. r. vádlottnak, amellyel a szolgálati visszaélés büntetett tettesként, a II.r. vádlott pedig felbujtóként követte le. A szolgálati visszaélés nem eredménybűncselekmény, a célzat megléte elegendő a bűncselekmény megállapításához (BH2016.260).

A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés, illetve az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések is alaptalanok.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, további enyhítő körülmény az időmúlás. A méltányosan megállapított pénzbüntetés napi tételeinek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányos, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlottak személyi és vagyoni viszonyait. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által kiszabott pénzbüntetés - a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt álló II. r. vádlottal szemben alkalmazott lefokozással együtt - megfelelően szolgálja a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletét a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. május 10.

. Szabó Éva hb. alezredes sk.
a tanács elnöke

. Vadócz Attila hb. százados sk.. Kónya Tamás hb. százados sk.
előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. és ... II.r. vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. május 10.

dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
a tanács elnöke
a kiadmány hitelül
Iván Erika
bírósági ügyintéző